

De Telegraaf
Exclusief
REPORTAGES & ACHTERGRONDEN

**Baas Park Hoge Veluwe
laakt hetze tegen kabinet**

**DE
GROENE
BARON
SLAAT
TERUG**

„ER IS EEN HETZE aan de gang. Tegen het versoberde natuurbeleid.“ Vogelorganisaties waarschuwen in radiospotjes dat het gekwetster zal verstommen. Vlinderclubs schetsen een uitsterfgolf als doemscenario. En Natuurmonumenten, jarenlang aangedikt en uitgedijt dankzij aankoopsubsidies, danst met de PvdA in de Amsterdamse Brakke Grond voor een 'Ander Nederland'. Staat onze natuur echt op het punt te vergaan? „Flauwekul!“, zegt de baas van Het Nationale Park De Hoge Veluwe. „Ik laat me niet zeggen dat mijn partij, het CDA, nu ineens anti-natuur is“, aldus Seger baron Van Voorst tot Voorst.

'Natuurclubs trekken onwaarheden uit kast om verkiezingen te beïnvloeden'

door EDWIN TIMMER

DEN HAAG, zaterdag „Mensen zijn het gedrammat. Dat eeuwige pessimisme“, zegt Seger baron Van Voorst tot Voorst, directeur van Het Nationale Park De Hoge Veluwe. De zwaarmoedige verhalen over de stand van de Nederlandse flora en fauna. Dat het bijna afgelopen is met bedreigde insecten of weidevogels. Of dat de Nederlandse natuur niet klaar is zonder oerbos of wolf. „Wij doen er niet aan mee!“

• Boswachters kleeden zich vorige maand in Den Haag uit als protest tegen de kabinetsplannen over de natuur.

FOTO: RENE OUDSHOORN

„Het gaat juist heel goed met de natuur in onze stadsprovincie. Tussen al die infrastructuur, alle woonwijken en zeventien miljoen mensen liggen prachtige verschillende landschappen. Natuurlijk kan het beter, maar ik mis de trots op wat we hebben! Oerbos? Een utopie. Dat lukt alleen als je twaalf miljoen mensen het land uit zet.“

Wrattenbijter

Het voormalige CDA-statenlid in Overijssel galmt niet mee met de scheldkanonnades op het kabinet-Rutte. In plaats daarvan schreef hij namens het park vijftien aanbevelingen voor beter natuurbeleid. Aan de Tweede Kamer en staatssecretaris Bleker (Landbouw). Kernpunt: „Wij zien juist prachtige kansen.“

van het Jachthuis Sint Hubertus, waar ooit het echtpaar Krölller-Müller leefde, bestiert Van Voorst sinds 2003 zijn geliefde natuurpark. Wie z'n ogen hier de kost geeft, kan er de meest bijzondere schepsels aanschouwen. De 5400 hectare herbergen een fabelachtige en schaarse soortenrijkdom. „De rietorchis, de parelmoervlinder, de grote wrattenbijter en de gladde slang.“ En dat terwijl de plek, toen zakenman Anton Krölller het in 1909 verwierf, één gure zandvlakte was. Kaal en leeggeroofd. „Er liepen amper herten of wilde zwijnen. Nu zijn het gezonde kuddes edelherten, moeflons en reeën. En dat lukt allemaal, terwijl er jaarlijks een half miljoen mensen langs struinen!“

En wat kost dat de belastingbetaler? Geen cent. Ja, een entreekaartje. Het familiekapitaal van Krölller-Müller vormde de basis voor het landgoed en het museum, maar sinds het gebied is opengesteld, moet de stichting haar eigen broek ophouden. „Als ik morgen iets wil, dan betalen we zelf. Daarom begrijp ik die ophef over lagere rijksbudgetten niet. Jarenlang hebben de natuurbeschermingsorganisaties ons verteld dat zij – dankzij hun gesubsidieerde

wens: laat de Algemene Rekenkamer die miljardensubsidies naspeuren en kijken hoe efficiënt het is gebruikt. Hoeveel natuur kwam er echt bij? Hoe staat het met de kwaliteit van die flora en fauna? Ik verwacht schokkende uitkomsten. Misschien dat daarom nooit een Tweede Kamerlid aandurfde dit onderzoek te vragen?“

Het steekt Van Voorst dat particulier natuurbeheer lang in het verdomhoekje zat. „Het dogma rond de EHS luidt dat grote terreinbeheerders de beste natuur leveren. Vooringenomen studies van Alterra of het Planbureau voor de Leefomgeving moesten dat onderbouwen. Zo bestaat de situatie – volkomen onrechtvaardig in onze ogen – dat alleen zij subsidie krijgen om grond aan te kopen. Al jaren ergeren wij ons daaraan. We zeggen niet dat particuliere beheerders beter voor natuur zorgen, maar wij zijn zeker evengoed.“

Familielandgoed

De baron – zijn titel is een vast deel van zijn achternaam – spreekt uit ervaring. Al dertig jaar onderhoudt hij met zijn broer het 120 hectare grote familielandgoed bij Zwolle. „Ja, er zit kapitaal in vast. Maar ervan leven kan niet. Wij werken gewoon voor ons brood. Het mooie aan particulier grondbezit is dat je ziel erin zit. Wij gaan dag en nacht

FOTO: GERRIT REKERS

• Seger baron Van Voorst tot Voorst, directeur van Het Nationale Park De Hoge Veluwe. „Natuur is niet van links of rechts, maar van iedereen. Nou, houd dan op met het idee dat dit kabinet de natuur kapot maakt!“

FOTO: RONALD HISSINK

door, doen niet om 17.00 uur het licht uit. Iedere eigenaar maakt andere keuzes, daarom zijn particuliere landgoederen zo divers.“

Toch heeft die bulk aan aankoopsubsidies ervoor gezorgd dat er honderdduizenden hectares nieuwe natuur zijn ontstaan, toch? Is dat dan geen succes? „Nou, met 450.000 hectare voor SBB, Natuurmonumenten en Provinciale Landschappen is het wel een keer genoeg, niet? Als ik extra terrein wens, houd ik m'n hand toch ook niet op? Bovendien: veel van de 'nieuwe grond' die werd aangekocht, was al natuur. Families deden afstand

van hun landgoederen uit geldgebrek, omdat zij niet de beheersubsidies kregen die de grote terreinbeheerders wel krijgen. Dat pakt soms goed uit, soms desastreus. Er zijn gevallen dat het gewoon is verwilderd en loslopende paarden alle bomen hebben gestript.“

De term 'wildernisnatuur', uit afgegraven akkers, wekt bij Van Voorst pas echt ergernis. „Wat hebben die aankoopsubsidies nou opgeleverd? Natuurmonumenten, of een andere club, krijgt mooie landbouwgrond in handen. Ze stuurt er een bulldozer op af, graaft de complete vruchtbare bovenlaag weg en jaagt er enkele Hooglanders

flons rondbanjeren, kun je unieke vlinders wel vergeten. Wilde zwijnen eten negentig procent gras, maar die laatste tien procent wortelen ze naar alles wat kruipt en beweegt. Dat is funest voor de gladde slang. In De Hoge Veluwe jagen we dus ter bescherming van onze kleinere soorten.“

VARA's Vroege Vogels, begin januari. Directeur Theo Verstraal van de Vlinderstichting voorspelt een 'uitsterfgolf' onder vlinders als gevolg van de 'extreme bezuinigingsplannen van het kabinet'. Van Voorst: „Hallo! Wilt u dat even staven? Vlinders doen het uitstekend in ons park. Natuurclubs trekken een reeks hele en

„Een hert wil slechts drie zaken: vreten, voortplanten en rust. De rest hebben mensen erbij verzonnen“

halve onwaarheden uit de kast om de verkiezingen voor de Provinciale Staten te beïnvloeden. Die uitsterfgolf is al net zo stuitend als dreigen om het beheer van korhoenders te staken, als er niet langer 20.000 euro per exemplaar subsidie wordt betaald. Dat gebeurt in Salland. Belachelijk. Wij zetten korhoenders uit in ons

Lees verder op TA2

albelli fotoboeken

VAN: 44,95
9,95

Nog steeds geen kalender voor 2011? Profiteer nu van deze aanbieding!

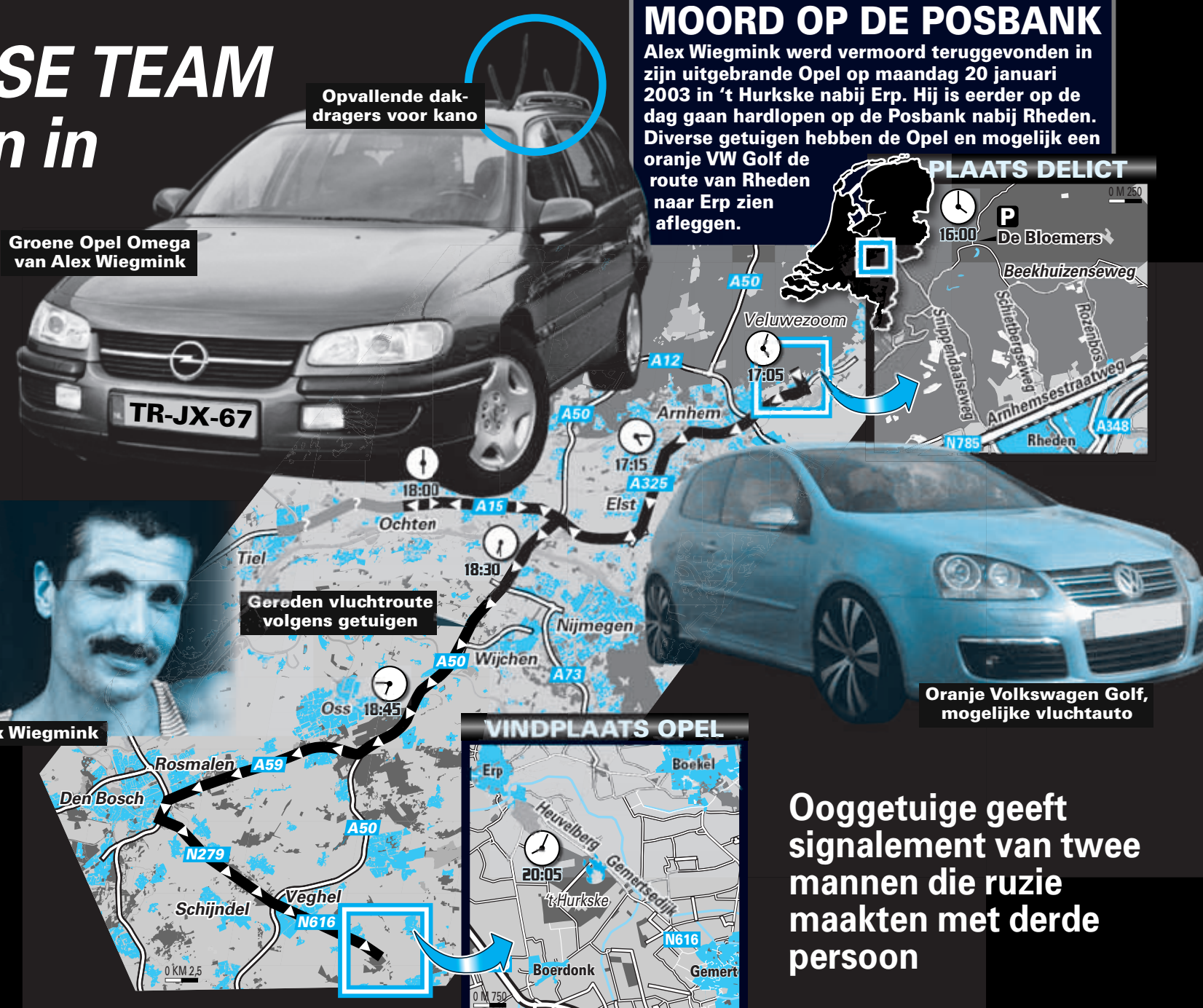
Kijk snel op www.albelli.nl/telegraaf

TELEGRAAF COLD CASE TEAM ontdekt nieuwe sporen in geruchtmakende Posbankmoord

HET IS een van de geruchtmakendste misdrijven in ons land. Donderdag was het precies acht jaar geleden dat huisschilder Alex Wiegink (44) bij de Posbank op de Veluwe om onduidelijke redenen werd gedood. Vele tientallen kilometers verder zetten de daders Wiegink's auto met daarin zijn lichaam in lichterlaaie. Nog steeds lopen deze meedogenloze killers vrij rond. De Telegraaf nam de onopgeloste zaak onder de loep, maakte met een belangrijke getuige alsnog een composi-

tietekening van de moordenaars en ontdekte sporen die nooit aan de oppervlakte kwamen.

Wat heeft ALEX WIEGMINK gezien?

MOORD OP DE POSBANK

Alex Wiegink werd vermoord teruggevonden in zijn uitgebrande Opel op maandag 20 januari 2003 in 't Hurkske nabij Erp. Hij is eerder op de dag gaan hardlopen op de Posbank nabij Rheden. Diverse getuigen hebben de Opel en mogelijk een oranje VW Golf de route van Rheden naar Erp zien afleggen.

PLAATS DELICT

Oranje Volkswagen Golf, mogelijke vluchtauto

Ooggetuige geeft signalement van twee mannen die ruzie maakten met derde persoon

Overlees van pagina TA1

Groene baron

park op eigen kosten." Als de 'grote drie' echt geldtekort lijden, dan weet Van Voorst een simpele oplossing: „Laat de terreinbeheerders organisaties oude landgoederen verkopen aan particulieren. Met de opbrengst daarvan kunnen ze hun grote eenheden natuur uitbreiden en beheren. Er zijn talrijke personen die daar graag geld insteken, maar nu beleggen in het buitenland. Stop de aankoopsubsidies en laat beheersgelden in stand. Maar verstrek die voortaan breed onder iedereen die zich over natuurschoon ontfermt.”

Op tafel ligt een NRC met een ingezonden brief van VVD'er Pieter Winsemius, waarin hij de premier dreigt Nederlanders op te roepen niet langer VVD te stemmen. In zweriger handgeschreven letters staat erboven: 'Seger, wat vind jij hiervan?' Van Voorst: „Zelfs mijn moeder is onthutst. Ze is 88 jaar, woont bij ons in het voorhuis. Ze leerde als kind, wonde op de Vught Hei, alles over natuur. Wij zijn ontzet door het verzet van politieke kopstukken als Veerman, Nijpels, Wijffels of Winsemius. Die coryfeeën spugen in de put waar ze zelf uit hebben gedronken.”

Geen ruzie

„Misschien formuleer ik pittig, maar ik heb geen ruzie met natuurcollega's. We werken goed samen. De voltooiing van ons natuurnetwerk lukt ook, mits we terugkeren naar de oorspronkelijke EHS uit 1990. De voorgestelde ecologische verbindingzones toen waren hooguit tientallen meters breed. Genoeg voor insecten, reptielen, marters en dassen. Het probleem ontstond pas toen er steeds meer eisen in de wet verschenen. Waarbij natuurorganisaties uiteraard de pen vasthielden van natuurambtenaren. Want dat is één grote familie. Verbindingslinten van meters breed? Nee, tien jaar terug werd verspreiding van het hert door heel Nederland ineens het ultieme doel: verbindingzones moesten robuust en kilometers breed. En er werd besloten tot honderden miljoenen kostende ecoducten.”

Vraatschade

„Geloofd u nu werkelijk dat het hert daarop zat te wachten? Dat hij denkt: 'Kom ik neem vandaag eens een kijkje in de uiterwaarden?' Dat hert wil slechts drie zaken: vreten, voortplanten en rust. De rest hebben mensen erbij verzonden. Wij waarschuwden vanaf het begin tegen die megalomanie. Omdat er geen draagvlak is. En dan interesseert de grachtengordel mij niet, maar die mensen die zelf de nadelen ondervinden. Bewoners en grondgebruikers. Want bij vraatschade valt er bij niemand aan te kloppen. Herten dragen veeziekten bij zich en zijn funest voor bosverjonging. Elke jonge lijsterbes of inlandse eik gaat eraan. Zie de weerstand tegen het Oostvaardersdior. We hebben gelijk gerekend.”

„Ik denk dat discussie over de Hedwigepolder, waar natuurclubs als fanatiek ontpoldering eisten, bij velen de ogen heeft geopend. We zijn voor de gek gehouden. Nu is er weer die onaangenaam religieuze overtuiging: wie niet voor wildernisnatuur is, is anti natuur. Nee, onzin! Wij deugen wel. Net als dit kabinet. CDA en VVD stonden aan de basis van de EHS. Sindsdien waren ze, afwisselend, voortdurend aan het bewind. Inmiddels is de EHS bijna af. Natuur is niet van links of rechts, maar van iedereen. Nou, houd dan op met het idee dat dit kabinet de natuur kapotmaakt! Die neerbuigendheid. Daar krijgen mensen nou tabak van.”

*Op verzoek van deze getuige blijft zijn naam onvermeld. 'Gert Geusing' is een verzonden naam.

• Seger baron Van Voorst tot Voorst: „Stop de aankoopsubsidies en laat beheersgelden in stand.”

FOTO: RONALD HISSINK

RHEDEN, zaterdag Kort nadat drie schoten de stilte in het natuurgebied verscheuren, ontvoert zich langs de weg een ongewoon tafereel. Een afgelegen parkeerplaats in de schemering. Hij ziet iemand op de grond liggen, opgekruld, een bloedvlek op de rug. Twee mannen staan voorovergebogen over het lichaam maar lopen weg zodra hij op zijn mountainbike voorbij rijdt. In een flits draait een van hen zich om en kijkt hem in het voorbijgaan doordringend aan.

Ongevild werd mountainbiker Gert Geusing* een cruciale getuige in de nooit opgeloste gruwelmoord op huisschilder Alex Wiegink, die op 20 januari 2003 bij de Posbank in het Nationaal Park Veluwezoom bij Rheden werd omgebracht.

Jaren later arresteerde de politie een Arnhemse autokraker. Bekenden van deze crimineel hadden hem er bij misdadaarverslaggever Peter R. de Vries bijgelapt. Maar er klopte niets van hun verhaal. De man heeft niets met de moord op Wiegink te maken, is allang weer vrij en kreeg zelfs een schadevergoeding.

Sindsdien zit het politieonderzoek weer muurvast. Het Cold Case Team van De Telegraaf nam de geruchtmakende Posbankmoord daarom uitgebreid onder de loep en sprak onder anderen met getuige Gert Geusing. Dat levert sporen en inzichten op die tot nu toe ondergesneeuwd bleven.

Kanodragers

Terug naar de dag die Alex Wiegink niet zou overleven. Het is grijs, kil en het miezert als de schilder die maandagmiddag rond vier uur in zijn donkergroene Opel Omega stationwagon de Posbank oprijdt. Zoals vaker gaat hij hardlopen in het prachtige natuurgebied. Zijn auto valt enkele voorbijgangers op door de banaanvormige kanodragers op het dak. „Alex had die dag tot kwart over drie geschilderd in een herenhuis in Velp”, herinnert zijn broer Peter zich. „Hij was dol op hardlopen, kanoën en zwemmen. Na het werk ging hij vaak nog wat trainen voordat hij met vrouw en kinderen aan tafel ging.”

Wiegink zet zijn auto op parkeerplaats De Bloemers bij de Beekhuizenweg en de Burgemeester Bloemersweg. Getuigen zien hoe drie mannen op die plek tussen vier en half vijf ruzie hebben. Er wordt daarbij in het Nederlands gesproken. Twee van de mannen zijn lichtgetint en zo'n dertig jaar oud. Een heeft lang zwart haar, de ander een kort opgeschoren donker kapsel en een dikke, gouden schakelketting over zijn jas. De derde man is blond met steeklig blond haar en een jas tot over zijn knieën. Tegenover de parkeerplaats zien de getuigen een zilverkleurige VW Golf, type 4. De wagen is ge-

Dick Gosewehr

Willem Schouwenburg

Jolande van der Graaf

„Hij stond voor gerechtigheid, dat moet hem fataal zijn geworden”

pimpt met geblindeerde achterruit, lichtmetalen spaakvelgen en liefst vier uitlaatpijpen. Wat zich op de parkeerplaats afspeelt, blijft duister. Maar op enig moment verschijnt Alex Wiegink ter plekke. Mogelijk overloopt hij de mannen als die zijn auto willen stelen. Mogelijk is hij getuige van iets anders dat hij niet had mogen zien. De schilder uit Drempt moet met zijn leven boeten. Tegen vijf uur hoort iemand drie harde knallen met korte pauzes, fracties van seconden. Onmiskenbaar pistool- of revolvershots, weet deze getuige.

En dan fietst Gert Geusing op zijn mountainbike bij de plek des onheils, juist als de moord is gepleegd. „Tussen de bomen zag ik iets wits, waar mensen voorovergebogen omheen stonden. Toen ik bij de open plek kwam, keek ik opzij de parkeerplaats op. Twee mannen liepen weg van ie-

• Na de moord op Alex Wiegink, afgelopen donderdag acht jaar geleden, kamde de politie de omgeving van de Posbank uit. FOTO: APA

RHEDEN, zaterdag

mand in een wit T-shirt die in foetushouding op de grond lag. Op de rug van het slachtoffer zat een bloedplek, zeker dertig centimeter in diameter.”

Hoewel de doodsoorzaak nooit bekend is gemaakt, ligt het voor de hand dat Alex Wiegink is doodgeschoten. Als de twee mannen weglopen in de richting van Wiegink's Opel en mogelijk ook hun eigen wagen, kijkt een van de twee achterom. Geusing: „Hij keek me aan. Hij was kaal of had extreem kort haar, een merkwaardig gevormd achterhoofd en droeg een zwart, half-lange jas. Lichtgetint, misschien door afkomst, misschien door een zonnebank. Geen bril of snor. De ander was slanker en had lang donker haar. Het zouden Zuid- of Oost-Europese mannen zijn.”

Het lijkt erop dat Geusing de twee mannen zag die al eerder ruziënd met een derde persoon waren gespot. In de wetenschap dat hij groot gevaar loopt, fietst hij snel door. „Maar ik haalde mijn mobieltje al uit mijn zak. Dat móeten die mannen gezien hebben.”

Zenuwlopende momenten volgen. Zo'n tweehonderd meter verder stopt de biker achter struiken en belt de politie. Tijdens dat gesprek gebeurt er iets bijzonders dat nooit aandacht kreeg van de recherche. Terwijl hij belt, ziet Geusing een donkere auto en een oranje jekleurige VW Golf met hoge snelheid wegrijden. Omdat hij door angst en stress gedesoriëteerd is, gaat Geusing ervan uit dat de auto's uit een andere richting kwamen en niets met het misdrijf te maken hebben. „Ik heb dat ook in een verhoor bij de politie gezegd. Maar la-

Tip ons team!

Het Telegraaf Cold Case Team, bestaande uit oud-rechercheur Dick Gosewehr en misdad-journaliste Jolande van der Graaf, is uitgebreid met Willem Schouwenburg (67). Evenals Gosewehr is hij een gepensioneerd rechercheur. Schouwenburg werkte 36 jaar bij de politie, waarvan 24 jaar bij de recherche onder meer als teamleider grootschalige onderzoeken. Hij was betrokken bij tientallen moord- en zedonderzoeken en is specialist in ontvoeringszaken. Ons team zette al talloze niet-ontdechte zaken op de kaart. Zoals de moord op Joanne Noordink, die kort na het Telegraaf-onderzoek werd opgelost. Ook de vermoedelijke moorden op de kinderen Willeke Dost (15) en Jair Soares (7) en volwassenen Adri Knops, Mieke Guliën, Wim Quak, James Patrick Grealis, Lisette Vroege, Leon Groeneweg, Tariq Chhatta en Elaine Melters werden uitgebreid geanalyseerd. Verder legden de speurders een justitiële dwaling in een showbiz-moord bloot en ontdekten zij dat een dodelijk verkeersongeval in werkelijkheid een misdrijf is. In deze zaak werd het Telegraaf-team benaderd door Peter Wiegink, broer van het slachtoffer. Wie meer weet over de Posbankmoord of andere zaken wil aanbrengen, kan contact opnemen via coldcaseteam@telegraaf.nl of 06-53547712.

ter ben ik eraan gaan twijfelen.” De recherche nam Geusing's toenmalige opvattingen klakkeloos over en deed niets met deze informatie. Toch kan het een spoor naar de daders vormen. Dat de donkere auto die Geusing zag weggeschreeu van de wagen van Alex Wiegink was, staat wel vast. De daders namen zijn Opel namelijk mee. Bovendien lagen op de parkeerplaats in een slipspoor onderdelen van de Opel: een stuk bumper en uitlaat, vlak

• De tekening die onze rechtbank tekenaar Chris Roodbeen maakte van de twee mannen, die door een getuige op de plek van de moord werden gezien.

VIDEOREPORTAGE

www.telegraaf.nl

bij een paaltje dat in grote haast was geraakt. Dat de tweede dader in een mogelijk oranje gekleurde Golf reed, kwam nooit eerder naar voren. De kans dat de daders in de twee auto's met gsm-telefoons contact met elkaar onderhielden, is groot. De moordenaars moesten in allerlei Wiegink's lichaam wegwerken en met elkaar overleggen. „Als de politie de zendmastgegevens heeft opgevraagd, zijn zulke gesprekken tussen twee mobieltjes mogelijk nog terug te vinden”, aldus oud-rechercheurs Dick Gosewehr en Willem Schouwenburg van het Telegraaf Cold Case Team.

Aan de hand van getuigenverklaringen weet de recherche delen te reconstrueren van de gruwelrit die de daders met Wiegink's auto en daarin het lichaam van de schilder afleggen. Vanaf de plaats delict schreven ze in de Opel en waarschijnlijk de oranje Golf via de Beekhuizenweg naar Rheden, dan op de A348 naar verkeersplein Velperbroek en via de Pleyroute naar de A325. De rit gaat verder over de A15 richting Tiel. Ook daar moeten de daders met twee auto's hebben gereden. Een getuige zegt er te zijn ingehaald door twee wagens die bumper aan bumper hard voorbij raasden: „De eerste was licht van kleur. Erachter zat een donkergroene Opel Omega met opvallende draagbeugels op het dak.”

Opvallend genoeg gaan de killers dan over de A15 terug naar de A50 richting Den Bosch en via de A59 naar Oss. Bij het asielzoekerscentrum Rosmalen worden ze op de toenmalige N50 gezien. Op de

Dat een van daders in mogelijk oranje gekleurde Golf reed, kwam nooit naar voren

zijn gedaan. Onderzoek leert dat zulke nauwgezette beschrijvingen die pas later worden afgelegd meestal weinig waard zijn”, constateren Gosewehr en Schouwenburg.

Komt bij dat de politietekeningen volgens moutainbiker Gert Geusing in de eerste verte niet lijken op de mannen die hij bij de Posbank zag. Merkwaardig genoeg heeft de politie nooit met Geusing's verklaringen een tekening laten maken. „De politie vond dat ik de mannen te kort had gezien om een goed signalement te geven. Vreemd, want ik had degene die me kort aankeek, duidelijk op mijn netvlies. De mannen op de tekening van de politie lijken daar beslist niet op.”

Hoewel zijn waarneming niet betrouwbaar werd geacht, moest Geusing vijf jaar later wel opdraven toen de Arnhemse autokraker was opgepakt. Hoopte de politie dat hij de autodief als dader zou aanwijzen? „Dat heb ik niet gedaan, want ik herkende ook hem niet als een van de mannen van de parkeerplaats”, aldus Gert Geusing.

Rechtbanktekenaar Chris Roodbeen van De Telegraaf maakte afgelopen week met deze belangrijke getuige als nog een schets van de mannen. Hun beeltenissen in combinatie met de andere gegevens – een lichtgrijze dan wel oranje Golf en de mogelijkheid dat de daders iets met het Brabantse Erp of omgeving te maken hebben – kunnen een nieuwe draai aan de zaak geven.

Peter Wiegink: „Alex was en blijft mijn kleine broertje. Een kanjer. Bovenal stond hij voor gerechtigheid, dat moet hem fataal zijn geworden. Er is mij alles aan gelegen dat zijn moordenaars worden opgespoord en berecht.”

*Op verzoek van deze getuige blijft zijn naam onvermeld. 'Gert Geusing' is een verzonden naam.

